

Arrest

nr. 256 695 van 17 juni 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. PLATTEAU
Jan van Rijswijcklaan 210
2020 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 december 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 20 november 2020 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2021 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 maart 2021.

Gelet op de beschikking van 29 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. NABLI, die loco advocaat J. PLATTEAU verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het huidige beroep vast, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-

wet) werd aan de partijen bij beschikking van 24 februari 2021 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Hierin werd gesteld dat niet blijkt dat verzoeker binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen zijn wens kenbaar heeft gemaakt om al dan niet een syntheseseminarie in te dienen, zodat de Raad onverwijld uitspraak doet *“waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”*.

1.3. Verzoeker richt op 12 maart 2021 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de syntheseseminarie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 mei 2021 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij erkent dat zij niet binnen de daartoe voorziene termijn heeft geantwoord op de vraag van de griffie van de Raad of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst over te maken, maar benadrukt dat zij nadien wel effectief een syntheseseminarie heeft ingediend en dit binnen de wettelijk voorziene termijn. Zij stelt dat de verwerende partij aldus “geen belangschade” heeft geleden en meent dat het “zeer formalistisch” zou zijn om een gebrek aan belang vast te stellen om de reden die werd uiteengezet in de beschikking. Waar de voorzitter erop wijst dat de uiteenzetting van de verzoekende partij de Raad niet toelaat af te wijken van de wettelijk voorziene regeling ter zake, hebben partijen geen verdere opmerkingen.”

1.5. Het aangetekend schrijven van de griffie met de vraag of verzoeker zijn intenties kenbaar maakt met betrekking tot het al dan niet indienen van een syntheseseminarie, werd op 11 januari 2021 aan bpost overhandigd met het oog op betekening ervan aan verzoeker. Conform artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet beschikt verzoeker, vanaf de kennisgeving van voormelde brief van de griffie, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen van zijn voornemen om al dan niet een syntheseseminarie in te dienen. Uitgaand van het wettelijk vermoeden, zoals neergelegd in artikel 39/57, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, van kennisname op de derde werkdag die volgt op die waarop de bovenvermelde brief van de griffie aan de postdiensten werd overhandigd, dient te worden aangenomen dat verzoeker op donderdag 14 januari 2021 kennis heeft genomen van de betrokken brief van de griffie. Aldus diende verzoeker ten laatste op donderdag 21 januari 2021 de Raad op te hoogte te stellen van zijn wens om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen.

1.6. Ter terechtzitting beaamt verzoeker dat hij niet binnen de acht dagen heeft geantwoord op de betrokken brief van de griffie. Hij stelt dat hij wel een syntheseseminarie heeft ingediend binnen de wettelijk voorziene termijn van 15 dagen. Volgens verzoeker heeft de verwerende partij door dit alles geen schade geleden en is het *“(…) zeer formalistisch (…)”* om op grond van de stelling in de bestreden beschikking zijn belang in de zaak te ontnemen. Echter geldt de sanctie van het verlies van het vereiste belang op grond van artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet duidelijk indien een verzoekende partij binnen de acht dagen niet tijdig heeft geantwoord op de vraag of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen. Het feit dat verzoeker op 25 januari 2021 alsnog een syntheseseminarie indiende, doet geen afbreuk aan het voorgaande (cf. GwH 17 juli 2014, nr. 110/2014). Het betoog van verzoeker kan de inhoud van de beschikking dan ook niet aan het wankelen brengen.

1.7. Gelet op bovenstaande brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld.

Het beroep is onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA